

ROZCHOD? NA VÁ½DYCKY?

Nedáve, 17 červen 2007

Dobrý den, s přítělem jsme byli spolu tři roky a oba jsme vřivili, přítel je mladí (má je 20, jemu 26), je jeden pro druhého a chtěli jsme se v budoucnu vzít a mít spolu děti. Přes jeden rok u nás bydlel (celé podkrovní domo jsme měli sami pro sebe, k jeho rodičům do bytu si jezdil jen pro věci a spal tam jen když jsem nebyla doma).

Bohužel, došlo k tomu, že jsme se asi přestali snažit pracovat na vztahu. A já poznávám, že jsem si myslím ho mám tzv. jistýho.. . A najednou - jsme se předs dva týdny rozešli po oboustrané dohodě (vlastně jsem to navrhl já, protože u něj nebylo jiné východisko). Dívodem bylo, že přítel přestal "cítit", že mě miluje, jistý jako dříve. Myslím si, že nedokázal překonat zklamání z toho, že u něj to není jako na začátku vztahu - láska, zamilovanost a je to více o přátelství (tuto situaci, jak sám řekl, u něj začal dříve s bývalou přítelkyní, se kterou vydrlet, ale zhruba poslední dva roky se i díky tomu jejich vztah postupně rozpadal). Nedávno jsem se dozvěděla, že přítel tu vnitřní krizi přešel od bžezna, ale nesvřivil se mi s tím, jen měl nějaké rádoby vtipné nářky na rozchod jsem ale brala jen jako pokus o vtip. Řekl, že potěbuje nás pro sebe, chce se odreagovat a nemuset se partnerskou krizí, prostě si užívat s mladší kamarádka, co nemají vřivé vztahy. Bohužel mi neřekl o pocitech dříve, než došlo k menšímu odcizení. Díky tomu, že se začal chovat jinak než dříve, tak jsem byla často nřvaná, protože jsem mu něco vyřitala a tím jsem ho od sebe asi ještě víc odehnala. Později jsem nezajem (nebo nedostatek síly) k přelbě z jeho strany u něj nebyla schopná snášet. Proto jsem nejprve navrhl týden pauzu a poté rozchod. Oba jsme předs moc smutní z rozchodu. Řekla jsem mu, že ho teď nemůžu vidět, protože nedokážu být jen kamarádka. Navíc setkání po rozchodu jsou pro nás oba příteli bolestivá. Kamarádce se slzami v očích řekl, že ví, že asi udělal největší chybu, ale teď se mnou být nedokáže. Jen druhou stranu ho moje kamarádka předs věrem viděla ořalého namol s jednou jeho kamarádka, která byla taky opilá a v podstatě po něm ležla a on nevypadal, že je mu to nepřijemný. Ptala se toho jeho opilého kamaráda, co to je za holku, a ten řekl, že u něj spolu 2 - 3 týdny asi něco mají, oba prý tvrdí, že nezávazně, ale moc jim nevřiví. Nevím, jestli je kamarád dřivý zdroj, ale asi na tom něco bude. Je možné, že by i mohla být skrytou přítelkou rozchodu a mě snažil svým chováním vyprovokovat k tomu, abych rozchod navrhl sama a on nebyl ten "patný". Zatím dřívám, o té jeho "kamarádce" nevím, nejsme v kontaktu. Moje kamarádka, co ho viděla s ním jde zítra promluvit o tom co dřív a jak to má s tou holkou. Sám jí totiž druhý den napsal, jestli nedřív ostudu, že má trochu okno. Na tomu napsala že ostuda byla a že se staví na za ním na oběd. No uvidím co jí řekne a podle toho se začidím. Ví, že si užívat a myslím, že po něse si možná uvědomí, že mě miluje a že jsme pro sebe ti praví (protože sám řikal, co se s ním děje) Přes to věchno si myslím, že odlouění nám mřve ve výsledku obou prospě. Víč bychom jeden druhého vřivili a s odstupem si mohli uvědomit naše chyby a začít znovu. Myslím si, že správné našování by mohlo být dřivé. - Po jak dlouhé odluce si myslíte, že (pokud budeme chtít) by jsme mohli začít spolu znovu chodit? - Aby na to nebylo příteli brzy nebo pozdě? - Aby měl přítel dostatečně dlouhou dobu si věsrovat v hlavě a odpořivout si od vztahu. Prosím poraěte. Předs dřívuji moc za odpověd, Gábi